

Γράφει ο Δρ. **Κώστας Πατέρας**, D. Ed., M.Ed., Ph.D.

Δημοτικός Σύμβουλος – Πολιτευτής

Δύσκολοι καιροί ξέσπασαν για την χώρας μας και ο κόσμος τα έχει χαμένα. Εκτός του ότι είναι απελπισμένος και δεν γνωρίζει τι θα φέρει η αυριανή ημέρα είναι και πολύ αγανακτισμένος όχι μόνο γιατί δεν έχει δουλειά, δεν μπορεί να πληρώσει τις υποχρεώσεις του αλλά και γιατί βιώνει μια πρωτοφανή κατάσταση τρομοφοβίας από τους κυβερνώντες. Η πολιτική ζωή της χώρας είναι πρωτόγνωρη για όλους τους πολίτες. Οι περισσότεροι αναγνωρίζουν ότι ο Πρωθυπουργός κάθεται πάνω σε μια... νάρκη, που την έβαλε το πολιτικό σύστημα εδώ και τέσσερες δεκαετίες, με τις κλοπές, τη διαφθορά, και την διαπλοκή. Δεν ευθύνεται ο Σαμαράς για το κατάντημα της χώρας και κάνει ότι μπορεί για να μην χρεοκοπήσει η χώρα μας.

Από την άλλη όμως πλευρά, βλέπει πως υπάρχει μια κυβέρνηση που είναι ασυντόνιστη. Ελάχιστοι Υπουργοί δουλεύουν συνειδητά και οι περισσότεροι είναι ανεύθυνοι και ζουν μέσα σε μια διαχρονική ραστώνη. Έτσι ο καθένας από τους ανεύθυνους τραβάει την ουρά του από τα δύσκολα, κάνει συζητήσεις που αποσυντονίζουν το κυβερνητικό έργο, φέρει πανικό και ανησυχία στους πολίτες, αλλά όλος αυτός ο συμφερτός των ανικάνων περνάει καλά με παχιές αμοιβές, με υποτακτικούς, με κρατικά αυτοκίνητα και με ζωή... τρικούβερτη.

Να γιατί ο Σαμαράς τους καλεί κάθε λίγο και λιγάκι και προσπαθεί να τους αφυπνίσει να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να ζώσουν την χώρα. Αυτοί όμως το βιολί τους βιολάκι. Έτσι ο Πρωθυπουργός αναζητάει πολιτικές εφεδρείες και επιδιώκει κοινοβουλευτικά στηρίγματα για τις κρίσιμες ψηφοφορίες. Ο κίνδυνος πολιτικού χάους είναι κάτι που μπορεί να συμβεί ανά πάσα στιγμή. Εξάλλου η δήλωσε του Πρωθυπουργού στην Αμερική ότι «έχουμε που να ακουμπήσουμε σε μια δύσκολη ώρα», τα λέει όλα.

Δυστυχώς ακόμα και σήμερα στην Ελλάδα της φτώχειας, την ανεργίας και των αυτοκτονιών γίνονται λανθασμένες επιλογές αφού πρόσωπα που επιλέγονται για να στηρίξουν την προσπάθεια της σωτηρίας μας θυμίζουν τα λαμόγια και τους κλέφτες του

πελατειακού κράτους των τελευταίων 40 ετών. Αυτό δείχνει πως η παρεοκρατία ακόμα και σήμερα καλά κρατεί και πως ο πολιτικός κόσμος δεν άλλαξε νοοτροπία και δεν έβαλε μυαλό. Φαίνεται πως περιμένει να χάσει ο πολίτης την υπομονή, να ξεσηκωθεί και να τους πάρει με τα παλούκια.

Επενδύσεις δεν έρχονται και όσες έρχονται θυμίζουν ξεπούλημα των ιερών και των οσίων και η ανάπτυξη μάλλον φαίνεται όνειρο απατηλό. Η ανεργία καλπάζει, η στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι ανύπαρκτη και το φοροκυνηγιτό γίνεται χωρίς τόλμη και χωρίς φαντασία.

Οι πολίτες δεν είναι όλοι φοροφυγάδες και δεν είναι κοινοί εγκληματίες. Απλά αντιστέκονται σε ένα σύστημα που συνεχώς ζητάει περισσότερα χωρίς να δίνει τίποτε. Τα ανταλλάγματα είναι μηδενικά αφού και το κοινωνικό κράτος έχει καταρρεύσει.

Τελευταία ξεκίνησαν μερικοί κυβερνητικοί ανεγκέφαλοι για το θέμα των πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας, άκαιρα, ανορθόδοξα και παράλογα. Ο λαός τα χει χαμένα αφού κινδυνεύει να χάσει και το σπιτάκι του κάτω από τα κεραμίδια τα οποία στεγάζεται μία σχεδόν νηστική οικογένεια και το κυβερνητικό οικοδόμημα τρίζει και κλυδωνίζεται.

Γεγονός είναι πως η πορεία της οικονομίας και οι αντοχές των πολιτών θα κρίνουν τους επόμενους μήνες το μέλλον της κυβέρνησης.

Ο Θεός να βάλει ο χέρι του!